

Sygn. akt III KO 63/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 12 września 2017 r.,
w sprawie **E.W.**,
skazanego z art. 198 k.k. i in.,
wniosku skazanego,
o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 grudnia 2013 r.,
sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 grudnia 2013 r., sygn. akt III K (...), utrzymanym następnie w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...), E.W. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 198 k.k. w zb. z art. 200 § 1 k.k. w zb. z art. 201 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności.

W dniu 13 lipca 2017 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek E.W. o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w ww. sprawie. W uzasadnieniu wniosku skazany zakwestionował

stanowisko wyznaczonego mu wcześniej obrońcy z urzędu, który nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek skazanego E.W. o wznowienie postępowania, gdyż tak w oparciu o dyspozycję art. 118 § 1 k.p.k. potraktowano pismo skazanego, jest oczywiste bezzasadny, w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (*Dz. U. poz. 1247*) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (*zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, nr 1, poz. 5*).

Taka właśnie sytuacja zaistniała w przedmiotowej sprawie. W złożonym obecnie wniosku E.W. skupił się na kontestowaniu opinii wyznaczonego mu

obrońcy z urzędu o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania, czy też wyraził swoje niezadowolenie w kwestii wypłaconego innemu obrońcy wynagrodzenia. Skazany nie podniósł jednak we wniosku żadnych okoliczności, które uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.